

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **I. K.**, zastoupený JUDr. Anitou Pešulovou, advokátkou se sídlem Rumunská 1798/1, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2025, č. j. OAM-1415/ZA-ZA11-D04-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 3. 2025, č. j. 34 Az 4/2025-25, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadl rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, z důvodu nepřipustnosti žádosti podle § 10a odst. 1 písm. b) tohoto zákona. K posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany je totiž příslušná Chorvatská republika podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států.

[2] Stěžovatel požádal, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Návrh odůvodnil tím, že by pro něj následky rozhodnutí žalovaného znamenaly nepoměrně větší újmu, než by mohl představovat jeho pobyt na území České republiky po dobu do rozhodnutí o kasační stížnosti. Tuto újmu spatřuje v povinnosti vycestovat do Chorvatska, kde nemá na rozdíl od České republiky zajištěné ubytování a obživu a nemá tam ani žádné příbuzné, přátele a krajany. Případné vycestování by pro něj představovalo i výraznou finanční újmu, která by mu vznikla nejen z důvodu samotné cesty, ale i povinnosti úhrady smluvních pokut za předčasné ukončení smluv, na jejichž základě má v České republice zajištěné ubytování, připojení k internetu a telefonní služby.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že není splněna podmínka pro přiznání odkladného účinku spočívající v nepoměrně větší újmě, která by mohla stěžovateli vzniknout právními následky napadeného rozhodnutí, neboť jím uvedené důvody jednak nedosahují potřebné intenzity a nejsou v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí žalovaného.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[6] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje mimořádnou povahu odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti. Jeho přiznáním odnímá před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno. Odkladný účinek lze přiznat pouze vůči kasační stížnosti napadenému soudnímu rozhodnutí, případně vůči správnímu rozhodnutí, které bylo napadenou žalobou.

[7] Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy tíží stěžovatele (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20, bod 10). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí významná újma vznikne, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší (resp. významné) újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu, k jehož unesení je nutné, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, bod 5).

[8] Stěžovatel tvrdí, že mu v případě nepřiznání odkladného účinku hrozí újma ohledně jeho osobních, rodinných a finančních poměrů.

[9] K tvrzení ohledně osobních a rodinných poměrů Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel se v návrhu na přiznání odkladného účinku omezil jen na obecná tvrzení. Z obsahu spisu vyplývá, že jeho rodina žije v zemi původu. Stěžovatel v návrhu netvrdí, že by na území České republiky měl nějaké konkrétní rodinné či osobní vztahy, kvůli kterým by nemohl vycestovat. Skutečnost, že mu může vzniknout újma kvůli vysokým finančním nákladům na vycestování a případným smluvním pokutám, neprokazuje hrozící individuální újmu. Určité finanční náklady vzniknou každému cizinci, který již nemá nadále

pokračování

na území České republiky povolen pobyt a musí ze země vycestovat (srov. usnesení NSS ze dne 20. 1. 2025, č. j. 9 Azs 260/2024-23, bod 9). K obecnému tvrzení ohledně vysokých smluvních pokut stěžovatel nic konkrétního nedoložil.

[10] Za situace, kdy stěžovatel neosvědčil existenci závažné újmy, která by mu hrozila v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku, Nejvyšší správní soud tuto újmu nepoměřoval s újmou, jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Stejně tak se nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s veřejným zájmem.

[11] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

[12] Jelikož je stěžovatel osvobozen od soudních poplatků [§ 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů], nepodléhá jeho návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poplatkové povinnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu